16 Páll Árpád: *Költészet és politika. Kányádi Sándor itthon és a nagyvilágban szerzett tapasztalatairól.* In: P. Á.: *Harangszó a mélyből. Beszélgetések romániai magyar értelmiségiekkel.* Bp., 1991. 203.

17 Például Gálfalvi Zsolt: Hangulat, érzelem, gondolat. Kányádi Sándor verskötetének margójára. *Igaz Szó,* 1956. 3. sz; Sütő András: Egy versolvasó megjegyzései. *Igaz Szó,* 1956. 2. sz.; Földes László: Levél Kányádi Sándorhoz. *Utunk,* 1956. 9. és 10. sz.; Sőni Pál: Kányádi költői útja. *Igaz Szó,* 1967. 1. sz.

18 Páll Árpád: i. m. 203.

19 Ködöböcz Gábor: *Hagyomány és újítás Kányádi Sándor költészetében.* Debrecen, 2002. 31.

20 Pécsi Györgyi: *Kányádi Sándor.* Pozsony, 2003. 28., ill. 47.

21 Cs. Gyímesi Éva: *Kányádi Sándor.* In Cs. Gy. É.: *Találkozás az egyszerivel.* Bukarest, 1978. 66.

22 Kányádi Sándorra is tökéletesen érvényes az a jellemzés, amit Márkus Béla adott Sarkadi Imre sematizmusának egyik sarkalatos pontjáról: „... irodalomtörténeti közhely, amit az értékorientációs elemzések csak megerősítenek, hogy az 50-es években a munka volt a legkiemelkedőbb jelentőségű értékkategória. [...] És itt ragadható meg nemcsak ennek a pályaszakasznak, de az életmű egészének egyik központi gondolata: hogy az ember és a társadalom minőségét a *munka* jellemzi a leghitelesebben s a legmegbízhatóbban. Nem is annyira a munkának mint az emberi létezés első és alapvető feltételének, hanem inkább a munkaszeretetnek mint erkölcsi tulajdonságnak ez a kiemelt szerephez juttatása, az axiológiában a legfelső csúcsra helyezése vissza-visszatérően jellemzi [...] világképét." (Márkus Béla: *Átdolgozások kora. Sarkadi Imre és a sematizmus.* Debrecen, 1996. 9., ill. 93.

23 Pécsi Györgyi: i. m. 11.